

109. Marek Sandecki – urodzony we Włocławku (1951 r.) i z tym miastem związany do dzisiaj. Posiada wykształcenie wyższe techniczne, ale umysł ścisły doskonale w nim współgra z romantyczną duszą. To dzięki temu harmonijnie połączył pracę zawodową i społecznikowską pasję o licznych zainteresowaniach kolekcjonerskich (w których dominuje pierwiastek techniczny). Przy tym jest człowiekiem wytrwałym i skutecznym. Zaczął kolekcjonować wagi – zgromadził największą kolekcję w Polsce i stał się specjalistą w tej dziedzinie. Napisał fachowy i wyczerpujący katalog o części swoich zbiorów pt. *Wagi stołowe*, który ukazał się w 2010 r. Nad następnymi pracuje. Zainteresowanie żegluga parową na Wiśle zaowocowało *Dziejami holownika „Lubecki”*, napisanymi wspólnie z T. Wąsikiem. Zbiory dotyczące przemysłu włocławskiego też z pewnością doczekają się publikacji. Należy też wspomnieć o licznych wystawach we Włocławku oraz m.in. w Muzeum Techniki w Warszawie i w Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy.

Laureat kolekcjonuje więc, aby nie tylko mieć, ale też poznawać i dzielić się swoją wiedzą oraz zbiorami z innymi.

Aktywnie działa w Towarzystwie Miłośników Włocławka (jest wiceprezesem) i skutecznie zaraża innych swoimi pasjami. Dzięki temu mógł założyć w rodzinnym mieście Stowarzyszenie Kolekcjonerów Miar i Wag. Docenia rolę Internetu, dlatego założył stronę firmy, na której udostępnia też swoją kolekcję (www.ppw_tosz.republika.pl) i stronę Stowarzyszenie Kolekcjonerów Miar i Wag (www.kolekcjonerzy-wag.eu). Dowodem uznania jego dokonań jest członkostwo w Polskim Towarzystwie Historii Techniki i niemieckiego stowarzyszenia Mass und Gewicht, a także Dyplom Uznania za zasługi dla ratowania dziedzictwa kulturowego Włocławka.

110. Bonawentura Grodziński (1931-2012) – laureat, niestety nie doczekał się swojej nagrody. Zmarł 18 kwietnia br., na tydzień przed posiedzeniem Kapituły, która podjęła decyzję o uhonorowaniu tego wybitnego filatelisty, nie wiedząc jeszcze o jego śmierci.

W swoim długim i pracowitym życiu zarabiał na utrzymanie jako fotoreporter i kupiec, ale jego życiową pasją była filatelistyka. Poważnie zajął się tym tematem w szkole średniej. W latach 50-tych i 60-tych, kiedy zamieszkał w Kutnie, zaczął budować zbiory z dziedziny historii poczty w Kutnie oraz poczt polowych i korespondencji jeńców wojennych, kompletował przesyłki Królestwa Polskiego (1815-1870), a także kasowniki prowizoryczne z lat 1944-1947.

Od 1955 należał do PZF, należał i współorganizował różne koła PZF, m.in. przy Cechu Rzemiosł Różnych w Kutnie. Od 2011 r. był członkiem zarządu Okręgu PZF w Łodzi.

Nie zajmował się jednak tylko filatelistyką. Interesowała go także stara fotografia, numizmatyka i falerystyka. Brał udział w wielu wystawach, głównie filatelistycznych. Zarówno z krajowych jak i międzynarodowych często wracał z medalami, w tym wieloma złotymi.

Wśród wielu jego publikacji zdecydowanie należy wyróżnić monografię *Historia poczty w Kutnie na znaczkach pocztowych 1815-1995*. B. Grodziński był laureatem wielu wyróżnień filatelistycznych, w tym Złotej Odznaki „Za Zasługi Dla Polskiej Filatelistyki” oraz Medalu „Za Zasługi Dla Rozwoju Publikacji Filatelistycznych”. W 1994 r. Rada m. Kutno przyznała mu nagrodę i dyplom za upowszechnianie kultury Kutna i regionu kutnowskiego. Od 2011 r. był Członkiem Honorowym PZF.

111. Zygmunt Wasilewski – (ur. 1933 r.) zamieszkały od wielu lat w Lublinie, obecnie emeryt, pasję kolekcjonerską odkrył w sobie dość późno bo w wieku około 40 lat. Zaczął wówczas zbierać broń białą. Pierwszym trofeum była szaszka kozacka. Podróże do radzieckich republik w Azji Środkowej i na Syberię w latach 80-tych wzbogaciły zbiory militariów i zaowocowały zainteresowaniem metaloplastyką. Odwiedziny u córki w Perth w Australii zapoczątkowały nowy dział w zbiorach – rzeźba Azji i Pacyfiku. Na bazie tego tematu nawiązał kontakt i współpracę z Andrzejem Wawrzyniakiem, twórcą Muzeum Azji i Pacyfiku w Warszawie. Brał udział w wielu wystawach zbiorowych i indywidualnych. Kolekcję rzeźb przedstawił w katalogu wydanym w 2008 r. Kolekcja, licząca obecnie 120 figurek i większych rzeźb cały czas rośnie. Pan Zygmunt nie zaniedbuje też innych działów, w tym najmłodszego – porcelany dekoracyjnej.

Od 1998 r. jest członkiem Lubelskiego Klubu Kolekcjonerów, w którym pełni obecnie funkcję członka zarządu i odpowiada za kontakty i organizację współpracy z młodzieżą w ramach Fundacji „Rozwiń Skrzydła”. Był moderatorem powstania Młodzieżowego Klubu Kolekcjonerów w Szkole Podstawowej nr 32 w Lublinie. Dzięki jego zaangażowaniu jest nadzieja, że lubelskie kolekcjonerstwo będzie nadal się rozwijać.

112. Witold Nakielski – (ur. 1939 r.) zawsze wierny rodzinnej Łodzi, przedsiębiorca – obecnie na zasłużonej emeryturze. Numizmatyka od czasów licealnych stała się jego pasją. Zainfekował go w 1955 r. kustosz Gabinetu Numizmatycznego, Anatol Gupieniec. On stał się pierwszym doradcą i mentorem licealisty. Później poznał i uczył się od plejady znakomitych kolekcjonerów i historyków pieniądza: Władysława Terleckiego, Kazimierza de Julien, Annę Szemiotową, Ryszarda Kiersnowskiego, a także Jerzego Dunin-Borkowskiego.

W 1959 r. został przyjęty do Warszawskiej Sekcji Numizmatycznej PTA, zarekomendowany przez Anatola Gupieńca i Władysława Terleckiego. Już w 1961 r. był współzałożycielem i pierwszym sekretarzem zarządu Łódzkiej Koła Numizmatycznego PTA.

Zawsze brał aktywny udział w wystawach numizmatycznych, udostępniając swoje bogate zbiory monet średniowiecznych, a także udzielał się w działalności popularyzatorskiej i naukowej, wygłaszając referaty na wielu sympozjach i sesjach naukowych, głównie na temat mennictwa średniowiecznego. Jego zbiory prezentowane były m.in. w muzeach łódzkich, na Zamku Królewskim w Warszawie, Muzeum Okręgowym w Bydgoszczy. Z jego wiedzy i doświadczenia korzystają od wielu lat pracownicy Działu Numizmatycznego Muzeum Archeologicznego i Etnograficznego w Łodzi..

Otrzymał wiele nagród i wyróżnień. Odznaczony został m.in. Odznaką „Zasłużony Działacz Kultury” i Złotym Medalem „Za zasługi dla Numizmatyki łódzkiej”. Od 2005 r. jest członkiem Honorowym Oddziału Łódzkiego PTN.

113. Cieszyński Klub Hobbystów – (rok zał. 1972) jeden z najstarszych klubów kolekcjonerskich, działający, jako jedyny, nieprzerwanie od 1972 r. założyło 17 osób. Od początku jednym z podstawowych zadań było ratowanie pamiątek tradycyjnej kultury Śląska Cieszyńskiego. Członkowie klubu kierują słowami "Kolekcjonowanie pamiątek przeszłości - oznaka szacunku dla historii naszej Ojczyzny". Przez 30 lat członkami klubu było ponad 300 osób. W chwili obecnej jego członkami jest ponad 30 osób, w tym 4 honorowych.

Klub od zawsze współpracował z cieszyńskimi instytucjami kulturalnymi, zwłaszcza mającymi zbieżne z nim cele, a więc muzeami i Cieszyńskim Ośrodkiem Kultury, Macierzą Ziemi Cieszyńskiej, która użycza klubowi siedziby. Cieszyńscy Hobbyści są też współzałożycielami i aktywnymi członkami Polskiej Federacji Organizacji Kolekcjonerskich.

Klub, nie licząc udziału w wystawach obcych, zorganizował ponad 60 wystaw własnych w Cieszynie i muzeach w całej Polsce. Cieszyńscy kolekcjonerzy przekazali wiele wartościowych eksponatów do muzeów, zwłaszcza w Cieszynie. Organizowane w Cieszynie giełdy kolekcjonerskie (odbyło się ponad 350) cieszą się od lat niestąbnącym zainteresowaniem. Członkowie klubu mogą się pochwalić pokaźnym dorobkiem wydawniczym, m.in. ukazały się 43 numery *Informatora CKH* i *Cieszyńskiego Kwartalnika Militarnego* oraz wiele wydawnictw indywidualnych jego członków. Klub ma poważny udział w ratowaniu zabytkowych nagrobków na cmentarzach cieszyńskich a także w uratowaniu i renowacji polskiego bunkra z 1939 r. Dzięki pasji członków Klubu w Cieszynie powstały dwa muzea – Karol Franek

zorganizował Muzeum Drukarstwa, Krzysztof Neścior natomiast utworzył prywatne Muzeum 4 Pułku Strzelców Podhalańskich.